

а освѣнъ туй и царската милость; при всичко туй обаче монарха послѣ са поукротилъ, дошелъ на себе си и казалъ:

— „Азъ самъ схмъ виноватъ, но кжсно е, туй дѣло не е на Меншикова: той не е строитель, той е разоритель на градоветъ.“

99.

Болницитъ.

Щомъ като изпълнилъ отъ одавна предприятото си намѣрение, Петъръ започеналъ и учреждение-то на морски и сухопътни болници за спокойствие и прибѣжище на немощнитъ матрози и болнитъ войници; на сжщето туй мѣсто основалъ и великолѣпна една черкова заедно съ два анатомически амфитеатра. Всичко туй са освятило въ присѣтствието на самия господаръ и на всичкитъ въ онуй време въ Петербургъ морски и сухопътни офицери, министри и знаменити граждани; — всичко станжло съ велика церемония. Освящението станжло отъ висшето духовенство, при громни поздравии отъ топовни гърмежи изъ крѣпостъта и отъ всичкитъ кораби.

— „Тукъ всѣкой нездравъ служителъ ще намѣри помощ и успокоение, което до днесъ не е съществувало; да даде Богъ обаче да нѣматъ нужда мнозина отъ подобна помощ и спокойствие.“

Въ сжщето време заповѣдалъ въ тѣзъ болници да бждатъ всѣкога най-опитнитъ и най-искуснитъ доктори, и всичкитъ опасно болни да са препращатъ изъ другитъ малки морски и сухопътни болници именно тамъ, защото ще намѣрватъ най-внимателно гле-